

Sygn. akt IV U 975/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: stażysta Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania P. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 lipca 2012 roku nr (...)

w sprawie P. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się P. R. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2012 roku na okres do 31 lipca 2014 roku.

Sygn. akt IVU 975/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lutego 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 23 lipca 2012 r. odmówił P. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18.07.2012 r. został uznany za zdolnego do pracy.

P. R. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ stan zdrowia nie pozwala mu na wykonywanie zatrudnienia zgodnie z kwalifikacjami i nie uległ poprawie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. R. urodzony (...) r., z wykształceniem zawodowym o specjalności mechanik samochodowy, pracował jako mechanik samochodowy. Odwołujący w okresie od 12.04.1985 r. do 31.07.2012 r. pobierał rentę początkowo rentę inwalidzką III grupy inwalidzkiej, następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Od 2002 r. odwołujący prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest wykonywanie mebli kuchennych.

W dniu 15.06.2012 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 15.06.2012 r. –k. 361 ar czII).

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u P. R. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu pulmonologii, kardiologii i interny.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli kardiolog i internista stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- astmę oskrzelową atopową,
- nadciśnienie tętnicze,
- chorobę refluksową żołądka,
- chorobę zwyrodnieniową stawów.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegli uznali, że odwołujący jest zdolny do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego poza astmą oskrzelową występuje nadciśnienie tętnicze. Ma ono łagodny przebieg bez powikłań narządowych, jest dobrze kontrolowane farmakologicznie. Schorzenie to wraz ze schorzeniem podstawowym niewątpliwie wpływa na pogorszenie stanu zdrowia aczkolwiek samo w sobie nie powoduje niezdolności do pracy.

/ dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 22-23 as/.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły specjalista chorób płuc - alergolog rozpoznał u odwołującego:

- astmę oskrzelową atopową o ciężkim przebiegu.

Z powodu rozpoznanych schorzeń pulmonologicznych oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy nadal okresową tj. od 01.08.2012 r. do 31.07.2014 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący z rozpoznaną i leczoną ciężką astmą oskrzelową z licznymi zaostrzeniami jest częściowo niezdolny do pracy zawodowej. Kilkakrotnie był hospitalizowany z powodu stanu astmatycznego. Analiza badań spirometrycznych zawartych w dokumentacji świadczy o średnio-ciężkim przebiegu schorzenia. Wymaga bardzo systematycznego stosowania zaleconych leków, często korzysta z leczenia w postaci nebulizacji oraz okresowego podawania sterydów doustnych. Znacznie obniżona wydolność oddechu utrudnia codzienną egzystencję, uniemożliwiając tym samym podjęcie regularnej pracy zawodowej. Fakt prowadzenia działalności gospodarczej nie ma związku z rozpoznaniem oraz oceną ciężkości schorzenia. W stanie astmatycznym nie wykonuje się badania spirometrycznego, a badanie spirometryczne było wykonane w trzeciej dobie hospitalizacji, a jego prawidłowy wynik, był dowodem na prawidłowość postępowania terapeutycznego. Stopień ciężkości astmy oskrzelowej ocenia się na podstawie badania spirometrycznego, ponieważ astma oskrzelowa w swojej istocie schorzenia polega na odwracalnym skurczu oskrzeli ustępującym samoistnie lub po lekach i cechuje ją zmienność czasowa zarówno w badaniu fizykalnym jak i badaniach spirometrycznym. Brak podstaw do kwestionowania rozpoznań zawartych w kartach informacyjnych leczenia szpitalnego jak i zasadności włączenia sterydów.

/dowód: opinia sądowo-lekarska – k. 9-10 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 42 as/

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły pulmonolog rozpoznał u odwołującego:

- astmę oskrzelową atopową przewlekłą,
- przewlekły alergiczny nieżyt nosa,
- chorobę nadciśnieniową,
- refluks żołądkowo-przełykowy.

Z powodu rozpoznanych schorzeń pulmonologicznych oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy nadal tj. od 01.08.2012 r. do 31.07.2014 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od 28 lat ma rozpoznaną i leczoną astmę oskrzelową i z tego powodu jest nadal częściowo niezdolny do pracy. Pomimo długoletniego systematycznego leczenia, które jest mało efektywne, przy zażywaniu maksymalnych dawek leków wziewnych i nietolerancji antagonistów receptorów leukotrienowych, jego wydolność oddechowa jest obniżona. Nadal występują ataki duszności i istnieje konieczność stosowania kortykoterapii. Przy systematycznym leczeniu i kontroli w poradni pulmonologicznej, hospitalizacjach w latach 2008, 2010 i 2012, które były konieczne trudno mówić o łagodnym przebiegu astmy. Wymienione zmiany chorobowe czynią odwołującego się częściowo niezdolnym do pracy, ponieważ utracił on w znacznym stopniu zdolność do poprzednio wykonywanej pracy w wyuczonym zawodzie. Jako mechanik samochodowy pracował przez okres 5 lat. W trakcie wykonywania tej pracy był narażony na czynniki szkodliwe, lakiery, zapylenie co powodowało zaostrzenie dolegliwości.

/dowód: opinia sądowo-lekarska – k. 60-63 as,

uzupełniająca opinia sądowo-lekarska –k. 76 as/

Odwołujący nie kwestionował opinii. Organ rentowy wniósł zarzuty do opinii biegłego pulmonologa i domagał się dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego samego biegłego celem ustosunkowania się do zarzutów. Organ rentowy kwestionował także opinie uzupełniającą biegłego pulmonologa i domagał się dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego tej specjalności. Organ rentowy domagał się dopuszczenia dowodu z opinii Małopolskiego Ośrodka Medycyny Pracy w K. i Sąd zwrócił się do Ośrodka o wydanie opinii jednakże nie przyjęto opinii do wykonania z uwagi na sytuację kadrową. Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego pulmonologa. Organ rentowy kwestionował także tę opinie i wniósł zarzuty. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego samego biegłego. Organ rentowy kwestionował także opinię uzupełniającą. Sąd pominął zarzuty organu rentowego uznając jej jedynie za polemikę ze stanowiskiem biegłego, które w ocenie Sądu było przekonujące i należycie uzasadnione. Z tych samych powodów Sąd oddalił wnioski dowodowy organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego już trzeciego biegłego z zakresu chorób płuc. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 stycznia 2002 r. II UKN 701/00 wyjaśnił, że 2. W postępowaniu o prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy (poprzednio - inwalidztwa) sąd nie ma obowiązku uwzględnienia kolejnych wniosków dowodowych tak długo, aż strona udowodni tezę korzystną dla siebie (LEX nr 559961), a ponadto nie uzasadnia potrzeby powoływania kolejnych biegłych jedynie ta okoliczność, że opinia powołanego już biegłego jest dla strony w jej odczuciu niekorzystna (por. wyrok SN z dnia 22.07.1997 r. I CKN 174/97 nie publ.). W ocenie Sądu wniosek ten jedynie zmierza do przewłoki postępowania.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej. Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w

związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłych pulmonologów i ich uzupełnieniu.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. R. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 23 lipca 2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię dwóch biegłych lekarzy pulmonologów i ich uzupełnienia sporządzone na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż P. R. z uwagi na obecne schorzenia pulmonologiczne: astmę oskrzelową atopową przewlekłą spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo od dnia 01.08.2012 do 31.07.2012 r. i jednocześnie nie rokuje zdolności do przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę przewlekły charakter schorzenia. Odwołujący jest niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami w zawodzie mechanik samochodowy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 23 lipca 2012 r. przyznając P. R. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.08.2012 r. na okres 2 lat.